

KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA
I DRUŽBE APOSTOLSKOG ŽIVOTA

Vatikan, 18. siječnja 2021.

Svim posvećenim osobama

Obraćamo vam se uoči dana dragog svima nama, svim posvećenim muškarcima i ženama. Dan posvećen našem uzvišenom pozivu preko kojeg Božja ljubav prema muškarcima, ženama i cijelom svijetu blista na različite načine... U utorak, 2. veljače 2021. godine u Bazilici sv. Petra u Rimu u 17.30 sati slaviti ćemo XXV. svjetski dan posvećenoga života. Iako će papa Franjo predvoditi euharistijsko slavlje bez radosnih lica koja su bila prisutna prethodnih godina, ipak će slavlje biti u ozračju plodne zahvalnosti koja obilježava naše živote.

Ovim pismom želimo nadići višemjesečnu tjelesnu distancu nametnutu zbog pandemije i izraziti svakomu pojedinom od vas kao i svakoj zajednici svoju blizinu i blizinu svih onih koji rade u Dikasteriju. Mjesecima pratimo vijesti koje nam pristižu iz zajednica iz cijelog svijeta: zbunjenost, širenje zaraze, smrt, ekonomske poteškoće i strahovi, opadanje broja posvećenih osoba... ali također i vjernost prokušana kroz trpljenje, hrabrost, iskreno svjedočanstvo čak i usred boli i nesigurnosti, podržavajući jedni druge u nevoljama i patnjama, brineći za najugroženije, osobito svojom blizinom, djelotvornom ljubavlju i služenjem čak i pod cijenu vlastita života (usp. *Fratelli tutti*, II).

Ne možemo navesti sva vaša imena, ali molimo Božji blagoslov za sve vas, kako biste mogli prijeći s „ja” na „mi” shvaćajući da smo „svi na istom brodu, svi krhki i dezorijentirani, ali istovremeno važni i potrebni, svi pozvani zajedno veslati” (papa Franjo, *Izvanredni trenutci molitve*, 27. ožujka 2020.). Budite Samarijanci ovih dana, nadilazeći napast zatvaranja u sebe i plača nad samima sobom, ili zatvaranja očiju pred bolom, patnjom i siromaštvom tolikih muškaraca i žena diljem svijeta.

U enciklici *Fratelli tutti*, papa Franjo poziva nas djelovati zajedno, u svima buditi „sveopću čežnju za bratstvom” (br. 8.), sanjati zajedno (br. 9.) kako bismo „na suvremene pojave isključivanja i odbacivanja drugih, mogli odgovoriti novom vizijom bratstva i socijalnog prijateljstva” (br. 6.).

Posvećeni muškarci i žene u redovničkim, monaškim i kontemplativnim zajednicama, u svjetovnim institutima i novim oblicima ustanova posvećenog života, članovi *Reda djevice (Ordo virginum)*, pustinjaci, članovi družbi apostolskog života, sve vas pozivamo da stavite ovu encikliku u središte svoga života, formacije i poslanja. Ne možemo više zanemarivati ovu istinu: svi smo mi braća i sestre, kako i

molimo u molitvi „Oče naš“, možda nedovoljno svjesni da „bez otvorenosti Ocu svih, pozivanje na izgradnju bratstva biva neutemeljeno” (br. 272.).

Ova enciklika, pisana u povijesnom trenutku kojeg je papa Franjo sam nazvao „trenutkom istine” dragocjeni je dar svim oblicima posvećenog života koji, usprkos mnogim ranama nanesenim bratstvu, mogu u njemu pronaći korijene proroštva.

Suočeni smo s novim pozivom Duha Svetoga. U svjetlu učenja o Crkvi - zajednici, upravo onako kako je sv. Ivan Pavao II, poticao posvećene osobe da „budu eksperti zajedništva i da prakticiraju duhovnost zajedništva” (*Vita consecrata*, br. 46.), papa Franjo, crpeći nadahnuće od sv. Franje, utemeljitelja i nadahnitelja tolikih ustanova posvećenog života, proširuje perspektivu i poziva nas da budemo arhitekti univerzalnog bratstva, čuvari zajedničkog doma: zemlje i svakog stvorenja (usp. *Laudato si'*). Braća i sestre prema svima, bez obzira na vjeru, kulturu i tradiciju, jer budućnost nije „jednobojna” (FT, br. 100.) i svijet je poput poliedra koji dopušta da mu ljepota prosijava kroz različite oblike ploha...

Riječ je o otvaranju putova za praćenje, preobražavanje i stvaranje; razvijanju projekata koji promiču kulturu susreta i dijaloga među ljudima različitih naroda i naraštaja; započinjući u vlastitoj zajednici, a onda dohvaćajući svaki kutak zemlje i svako stvorenje, jer nikada kao u vrijeme pandemije nismo iskusili kako je sve povezano, kako sve utječe jedno na drugo (usp. *Laudato si'*).

„Sanjajmo, stoga, kao jedna ljudska obitelj, kao suputnici koji dijele isto tijelo, kao djeca iste zemlje koja ja naš dom, svatko od nas donoseći bogatstvo svoga vjerovanja i uvjerenja, svatko od nas svojim glasom, kao braća i sestre svih” (FT, br. 8.) Stoga, u svjetlu ovoga sna povjerenog našim rukama, našoj živoj zauzetosti i našoj ustrajnosti, ovaj nadolazeći 2. veljače bit će opet divan blagdan slave i hvale Gospodinu za dar našega poziva i poslanja!

Svakoga od vas povjeravamo Mariji, našoj Majci, Majci Crkve, vjernoj ženi, i u ovoj godini posvećenoj sv. Josipu, njezinu zaručniku. Bili ojačani u živoj vjeri, sigurnoj i radosnoj nadi, te poniznoj i djelotvornoj ljubavi.

Zazivamo blagoslov Oca, Sina i Duha Svetoga, našega milosrdnog Boga, na svakog od vas.

Kardinal João Braz de 'Aviz, prefekt Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog
života

Mons. José Rodríguez Carballo, tajnik Kongregacije